ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1992

Vyhlásené: 07.07.1992 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

358

ZÁKON
České národní rady
ze dne 7. května 1992
o notářích a jejich činnosti (notářský řád)

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ
ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Notář je fyzická osoba splňující předpoklady podle tohoto zákona, kterou stát pověřil notářským úřadem.

(2) Notářským úřadem se rozumí soubor pravomocí k notářské a další činnosti stanovené zákonem (dále jen „činnost notáře“) trvale spojený s místem výkonu této činnosti.

§ 2

Notářskou činností se pro účely tohoto zákona rozumí sepisování veřejných listin o právních úkonech, osvědčování právně významných skutečností a prohlášení, přijímání listin do úschovy a dále přijímání peněz a listin do úschovy za účelem jejich vydání dalším osobám.

§ 3

(1) Notář může v souvislosti s notářskou činností v rámci další činnosti poskytovat tuto právní pomoc:

a) poskytovat právní porady,

b) zastupovat v jednání s fyzickými a právnickými osobami, se státními nebo jinými orgány a též ve správním řízení a v občanském soudním řízení v řízeních podle § 175a až 200e občanského soudního řádu s výjimkou řízení o osvojení, řízení o povolení uzavřít manželství a řízení o dědictví, v němž vykonává činnost podle zvláštního předpisu,[1])

c) sepisovat listiny.

(2) Notář může vykonávat správu majetku a zastupovat v této souvislosti.

(3) Notář může též vykonávat funkci správce konkursní podstaty, zvláštního správce, zástupce správce nebo vyrovnacího správce v řízení konkursním a vyrovnacím.

§ 4

V rámci další činnosti notář vykonává i jinou činnost, stanoví-li tak zvláštní zákon.[2])

§ 5

(1) Činnost notáře vykonává notář za úplatu.

(2) Činnost notáře je neslučitelná s jinou výdělečnou činností s výjimkou správy vlastního majetku. Notář však může i za úplatu vykonávat činnost vědeckou, publikační, pedagogickou, tlumočnickou, znaleckou a uměleckou.

§ 6

Notářské zápisy a jejich stejnopisy, výpisy z notářských zápisů a listiny o ověření (dále jen „notářské listiny“) jsou veřejnými listinami, jestliže splňují náležitosti stanovené pro ně tímto zákonem.

ČÁST DRUHÁ
NOTÁŘ

ODDÍL PRVNÍ
NOTÁŘ A NOTÁŘSKÝ ÚŘAD

§ 7

(1) Notářem může být jmenován občan České a Slovenské Federativní Republiky, který

a) má plnou způsobilost k právním úkonům,

b) získal úplné vysokoškolské vzdělání na právnické fakultě vysoké školy se sídlem v České a Slovenské Federativní Republice,

c) je bezúhonný,

d) vykonal alespoň pětiletou notářskou praxi a

e) složil notářskou zkoušku.

(2) Notářskou praxí se rozumí praxe notáře, notářského kandidáta a notářského koncipienta podle tohoto zákona a praxe státního notáře a notářského čekatele podle dřívějších předpisů. Ministr spravedlnosti České republiky (dále jen „ministr“) na návrh Notářské komory České republiky (dále jen „Komora“) může do notářské praxe započítat zcela praxi soudce, prokurátora, advokáta, komerčního právníka, justičního čekatele, právního čekatele prokuratury, advokátního koncipienta nebo právního čekatele u komerčního právníka; z jiné právní praxe může započítat nejvýše dva roky.

(3) Notářskou zkouškou se rozumí notářská zkouška podle tohoto zákona a notářská zkouška podle dřívějších předpisů. Ministr může na návrh Komory uznat odbornou justiční zkoušku, soudcovskou zkoušku, jednotnou soudcovskou zkoušku, jednotnou soudcovskou a advokátní zkoušku, prokurátorskou zkoušku, advokátní zkoušku a profesní zkoušku na komerčního právníka za notářskou zkoušku podle tohoto zákona.

§ 8

(1) Notáře jmenuje ministr na návrh Komory do notářského úřadu.

(2) Počet notářských úřadů v obvodu každého okresního soudu stanoví ministr po vyjádření Komory.

(3) Notářský úřad zřizuje a ruší ministr po vyjádření Komory. Notářský úřad je určen jménem a příjmením notáře v rámci okresního soudu.

(4) Sídlem notářského úřadu je sídlo okresního soudu, v jehož obvodu byl zřízen. Se souhlasem příslušné notářské komory může notář změnit sídlo notářského úřadu v rámci obvodu okresního soudu.

(5) Notářský úřad lze zrušit jen tehdy, jestliže notář jmenovaný do notářského úřadu byl odvolán nebo zemřel.

(6) Komora předloží návrh podle odstavce 1 na základě výsledků konkursu, který vyhlašuje a organizuje. Komora zařadí do konkursu na základě přihlášky každého, kdo splňuje předpoklady stanovené v § 7 odst. 1.

§ 9

(1) Předpokladem zahájení činnosti notáře je

a) jmenování notářem,

b) složení slibu do rukou ministra, pokud již dříve slib neskládal,

c) pořízení úředního razítka notáře,

d) uzavření smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s touto činností.

(2) Slib zní: „Slibuji na svou čest a svědomí, že v činnosti notáře budu zachovávat ústavní a jiné zákony a obecně závazné právní předpisy a budu zachovávat mlčenlivost. V notářské činnosti budu postupovat nestranně a nezávisle.“.

(3) Úřední razítko notáře obsahuje:

a) jeho jméno, příjmení, případně akademický titul,

b) označení „notář“,

c) sídlo notářského úřadu,

d) malý státní znak České republiky.

§ 10

(1) Ministr pozastaví výkon činnosti notáře na dobu, kdy notář vykonává trest odnětí svobody, nejsou-li dány důvody pro odvolání notáře.

(2) Ministr může pozastavit výkon činnosti notáře, jestliže

a) bylo proti notáři vzneseno obvinění pro úmyslný trestný čin nebo pro trestný čin v souvislosti s činností notáře, a to až do pravomocného skončení trestního stíhání,

b) bylo zahájeno řízení o způsobilosti notáře k právním úkonům, a to až do pravomocného rozhodnutí, kterým se toto řízení končí,

c) byl zahájen postup podle § 51.

§ 11

Ministr odvolá notáře

a) na jeho žádost,

b) jestliže odmítl složit slib,

c) ke dni 31. prosince kalendářního roku, v němž dosáhne 70 let,

d) jestliže pozbyl státní občanství České a Slovenské Federativní Republiky,

e) jestliže byl zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo byla tato způsobilost omezena,

f) jestliže byl odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo pro trestný čin spáchaný v souvislosti s činností notáře,

g) jestliže zaniklo jeho pojištění odpovědnosti za škodu podle § 9 odst. 1 písm. d) a notář ho i přes upozornění notářské komory (§ 29) ve stanovené lhůtě neobnoví,

h) jestliže notář tři měsíce po složení slibu bez vážných důvodů nezačne vykonávat činnost notáře,

i) jestliže pravomocným rozhodnutím kárné komise bylo zjištěno, že jeho zdravotní stav mu trvale neumožňuje řádně vykonávat činnost notáře.

§ 12

(1) Sídlem notáře je sídlo notářského úřadu, do kterého byl jmenován.

(2) Notář může zavést úřední dny mimo své sídlo v rámci obvodu okresního soudu, jímž je určen notářský úřad, do kterého byl jmenován.

§ 13

(1) Notář vykonává činnost notáře zpravidla v kanceláři umístěné v jeho sídle a během úředních dnů také v místě jejich konání. Je-li to nutné, provádí jednotlivé úkony i na jiném místě.

(2) Notáři, kteří mají stejné sídlo, mohou vykonávat činnost notáře jako společníci (dále jen „notáři společníci“). Vzájemné právní vztahy si notáři společníci upraví písemnou smlouvou.

(3) Notáři společníci jsou oprávněni ke vzájemnému zastupování v činnosti notáře. Notář společník vykonává tuto činnost jménem zastoupeného notáře společníka. Podepisuje se svým jménem a současně uvede, kterého notáře společníka zastupuje. Používá své úřední razítko notáře.

ODDÍL DRUHÝ
ZÁSTUPCE A NÁHRADNÍK NOTÁŘE

§ 14

(1) Jestliže notář nevykonává činnost notáře po dobu delší než jeden měsíc a není zastoupen notářem společníkem nebo notářským kandidátem (dále jen „kandidát“) podle § 24, příslušná notářská komora mu ustanoví zástupce a rozhodne o výši jeho podílu na odměně notáře. Proti tomuto rozhodnutí lze podat opravný prostředek k soudu.[3])

(2) Je-li notáři známo, že nebude vykonávat činnost notáře, příslušná notářská komora mu ustanoví zástupce na jeho návrh.

(3) Jestliže notář zemřel nebo byl odvolán, příslušná notářská komora ustanoví na dobu, kdy je notářský úřad uvolněn, náhradníka notáře (dále jen „náhradník“).

(4) Zástupce je ustanoven z řad kandidátů notáře, nejsou-li, z řad notářů nebo jejich kandidátů v rámci obvodu okresního soudu, a nejsou-li, z řad notářů nebo jejich kandidátů v rámci obvodu krajského soudu.

(5) Náhradník je ustanoven z řad notářů v rámci obvodu okresního soudu, a nejsou-li, z řad notářů v rámci obvodu krajského soudu.

(6) Ustanovení zástupce nebo náhradníka je podmíněno souhlasem notáře uvedeného v odstavcích 4 a 5 nebo kandidáta uvedeného v odstavci 4.

(7) Ustanovení zástupce z řad kandidátů je podmíněno souhlasem notáře, u něhož je kandidát v pracovním poměru.

§ 15

(1) Je-li zástupcem ustanoven kandidát, je předpokladem jeho výkonu činnosti notáře složení slibu do rukou ministra (§ 9 odst. 2), pokud již dříve slib neskládal.

(2) Předpokladem výkonu činnosti notáře náhradníkem je dále uzavření smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s touto činností.

§ 16

(1) Zástupce zastupuje notáře při výkonu činnosti notáře zejména v úkonech, které nesnesou odkladu. Tuto činnost vykonává jménem zastoupeného notáře. Podepisuje se svým jménem a současně uvede, kterého notáře zastupuje. Jestliže je zástupcem notář, používá svého úředního razítka notáře. Jestliže je zástupcem kandidát, používá úředního razítka notáře, kterého zastupuje. Zastoupený notář nemůže v době zastoupení vykonávat činnost notáře.

(2) Náhradník vykonává činnost notáře svým jménem; tuto činnost vykonává zejména v úkonech, které nesnesou odkladu.

ODDÍL TŘETÍ
PRACOVNÍCI NOTÁŘE

Notářský koncipient

§ 17

(1) Notářský koncipient (dále jen „koncipient“) je ten, kdo je zapsán v seznamu notářských koncipientů.

(2) Seznam notářských koncipientů vede notářská komora, v jejímž obvodu má sídlo notář, u něhož je koncipient v pracovním poměru.

§ 18

(1) Notářská komora zapíše do dvou měsíců ode dne doručení písemné žádosti do seznamu notářských koncipientů každého, kdo

a) je státním občanem České a Slovenské Federativní Republiky,

b) má plnou způsobilost k právním úkonům,

c) získal úplné vysokoškolské vzdělání na právnické fakultě vysoké školy se sídlem v České a Slovenské Federativní Republice,

d) je bezúhonný a

e) je v pracovním poměru u notáře.

(2) Notářská komora oznámí provedení zápisu podle odstavce 1 koncipientovi a notáři, u něhož je koncipient v pracovním poměru.

(3) Ten, kdo nebyl ve stanovené době zapsán do seznamu notářských koncipientů, má právo se domáhat provedení zápisu návrhem u soudu.

§ 19

Notář může koncipienta písemně pověřit

a) ověřováním shody opisu nebo kopie (dále jen „opis“) s listinou (dále jen „vidimace“), ověřováním pravosti podpisu (dále jen „legalizace“) s výjimkou vidimací a legalizací ve vztahu k cizině a dále přijímáním úschov,

b) jednotlivými úkony v činnosti podle § 3 odst. 1,

c) přípravnými a dílčími úkony činnosti podle § 2 a § 3 odst. 2.

§ 20

(1) Notářská komora vyškrtne ze seznamu notářských koncipientů toho,

a) kdo zemřel nebo kdo byl prohlášen za mrtvého,

b) kdo pozbyl státní občanství České a Slovenské Federativní Republiky,

c) kdo byl zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo komu byla tato způsobilost omezena,

d) kdo byl odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo pro trestný čin spáchaný v souvislosti s činností koncipienta,

e) kdo písemně požádal notářskou komoru o vyškrtnutí z tohoto seznamu,

f) komu skončil pracovní poměr u notáře a neuzavřel pracovní poměr s notářem se sídlem v obvodu této notářské komory do tří měsíců od skončení předchozího pracovního poměru u notáře,

g) kdo byl zapsán do seznamu notářských kandidátů.

(2) Notářská komora oznámí vyškrtnutí podle odstavce 1 koncipientovi a notáři, u něhož je koncipient v pracovním poměru.

(3) Ten, kdo byl ze seznamu notářských koncipientů vyškrtnut, má právo domáhat se ochrany návrhem u soudu.

Notářský kandidát

§ 21

(1) Kandidát je ten, kdo je zapsán v seznamu notářských kandidátů.

(2) Seznam notářských kandidátů vede notářská komora, v jejímž obvodu má sídlo notář, u něhož je kandidát v pracovním poměru.

§ 22

(1) Notářská komora zapíše do dvou měsíců ode dne doručení písemné žádosti do seznamu notářských kandidátů každého, kdo

a) splňuje předpoklady stanovené v § 18 odst. 1,

b) vykonal alespoň tříletou notářskou praxi (§ 7 odst. 2) a

c) složil notářskou zkoušku.

(2) K notářské zkoušce musí být připuštěn každý, kdo splňuje předpoklady stanovené v odstavci 1 písm. a) a b). Notářské zkoušky se konají alespoň jednou ročně.

(3) Notářská komora oznámí provedení zápisu podle odstavce 1 kandidátovi a notáři, u něhož je kandidát v pracovním poměru.

(4) Ten, kdo nebyl ve stanovené době zapsán do seznamu notářských kandidátů, má právo se domáhat provedení zápisu návrhem u soudu.

§ 23

Notář může kandidáta písemně pověřit

a) prováděním vidimace a legalizace s výjimkou vidimace a legalizace ve vztahu k cizině a dále přijímáním úschov,

b) přípravnými a dílčími úkony v ostatní notářské činnosti,

c) výkonem činnosti podle § 3 odst. 1,

d) jednotlivými úkony v činnosti podle § 3 odst. 2.

§ 24

(1) Kandidát může být na návrh notáře, u kterého je v pracovním poměru, ustanoven příslušnou notářskou komorou, aby ho zastupoval při výkonu činnosti notáře v době jeho nepřítomnosti s výjimkou činnosti podle § 3 odst. 2. Pro toto zastupování platí přiměřeně § 15 odst. 1 a § 16 odst. 1. Notářská komora na návrh notáře ustanovení kandidáta zástupcem zruší.

(2) Jestliže notář nevykonává činnost notáře po dobu delší než jeden měsíc, rozhodne příslušná notářská komora o výši podílu kandidáta ustanoveného zástupcem podle odstavce 1 na odměně notáře. Proti tomuto rozhodnutí lze podat opravný prostředek k soudu.[3])

§ 25

(1) Notářská komora vyškrtne kandidáta ze seznamu notářských kandidátů z důvodů uvedených v § 20 odst. 1 písm. a) až f).

(2) Notářská komora oznámí vyškrtnutí podle odstavce 1 kandidátovi a notáři, u něhož je kandidát v pracovním poměru.

(3) Ten, kdo byl ze seznamu notářských kandidátů vyškrtnut, má právo domáhat se ochrany návrhem u soudu.

§ 26
Další pracovníci notáře

(1) Notář může písemně pověřit další pracovníky, kteří jsou u něho v pracovním poměru, přípravnými a dílčími úkony v činnosti podle § 2 a 3. Jestliže tito pracovníci složili kvalifikační zkoušku, notář je může pověřit i činností vymezenou v § 19 s výjimkou jednotlivých úkonů podle § 3 odst. 1.

(2) Ke kvalifikační zkoušce musí být připuštěn další pracovník notáře, který byl zaměstnán u notáře nebo u státního notářství alespoň dva roky. Notářská komora může do této doby započítat dobu, po kterou byl tento pracovník zaměstnán u soudu, advokáta, krajského sdružení advokátů nebo u komerčního právníka.

(3) Za kvalifikační zkoušku se považuje též odborná a jiná obdobná zkouška složená pracovníky státních notářství podle dřívějších předpisů. Notářská komora může uznat odbornou nebo jinou obdobnou zkoušku složenou pracovníky soudů, advokátů, krajského sdružení advokátů nebo komerčních právníků za kvalifikační zkoušku podle tohoto zákona.

Ustanovení společná

§ 27

(1) Činnost pracovníků notáře na základě jeho pověření podle § 19, 23 a § 26 odst. 1 se považuje za činnost notáře.

(2) Při výkonu této činnosti se pracovník podepisuje svým jménem a používá úřední razítko notáře.

§ 28

(1) Notář je povinen uzavřít smlouvu o pojištění své odpovědnosti za škodu vzniklou pracovníkům při plnění pracovních povinností nebo v přímé souvislosti s nimi, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Pojištění musí trvat po celou dobu, po kterou notář pracovníky zaměstnává.

(2) Pracovněprávní vztahy mezi notářem a jeho pracovníky se řídí předpisy.[4])

ČÁST TŘETÍ
NOTÁŘSKÁ SAMOSPRÁVA

ODDÍL PRVNÍ
NOTÁŘSKÁ KOMORA

§ 29

(1) Notářská komora se zřizuje v obvodu každého krajského soudu a v obvodu městského soudu v Praze.

(2) Obvody a sídla notářských komor se shodují s obvody a sídly krajských soudů.

(3) Obvod a sídlo notářské komory pro hlavní město Prahu se shoduje s obvodem a sídlem městského soudu v Praze.

(4) Notářská komora sdružuje všechny notáře se sídlem v jejím obvodu. Notář se stává členem notářské komory dnem jeho jmenování notářem. Členství v notářské komoře zaniká jeho odvoláním nebo smrtí.

(5) Notářská komora je právnickou osobou. Její příjmy tvoří členské příspěvky, dary a jiné příjmy. Členské příspěvky jsou notáři povinni platit ve výši stanovené kolegiem notářů (dále jen „kolegium“).

§ 30

Notářská komora má tyto orgány:

a) kolegium,

b) prezidium,

c) prezidenta notářské komory (dále jen „prezident“),

d) revizní komisi.

§ 31

(1) Nejvyšším orgánem notářské komory je kolegium.

(2) Právo účastnit se jednání kolegia mají notáři a kandidáti z obvodu notářské komory; kandidáti mají jen poradní hlas. Notář může písemně pověřit jiného notáře, aby ho při jednání kolegia zastupoval a jeho jménem hlasoval. Zastoupený notář se považuje za přítomného na jednání kolegia.

(3) Kolegium

a) z členů notářské komory volí a odvolává členy prezidia a revizní komise,

b) ze zvolených členů prezidia volí a odvolává prezidenta a viceprezidenta (dále jen „viceprezident“),

c) z členů notářské komory volí a odvolává delegáty notářské komory v Komoře (dále jen „delegáti“), a to jednoho delegáta na každých započatých 20 členů notářské komory,

d) ze zvolených členů revizní komise volí a odvolává předsedu této komise,

e) projednává a schvaluje zprávy o činnosti ostatních orgánů notářské komory,

f) schvaluje rozpočet a hospodaření notářské komory,

g) zřizuje sociální a jiné fondy a schvaluje pravidla jejich tvorby a používání,

h) stanoví výši členských příspěvků,

i) schvaluje výši náhrady za ztrátu času spojenou s výkonem funkcí v orgánech notářské komory,

j) může zrušit nebo změnit usnesení prezidia.

§ 32

(1) Prezidium je řídícím a výkonným orgánem notářské komory; má pět až devět členů.

(2) Prezidium

a) svolává kolegium nejméně jednou za rok; svolá kolegium do jednoho měsíce vždy, požádá-li o to alespoň jedna třetina členů notářské komory nebo požádá-li o to revizní komise,

b) vede evidenci notářů se sídlem v obvodu notářské komory,

c) hospodaří s finančními prostředky notářské komory a spravuje její majetek,

d) hospodaří s fondy notářské komory,

e) organizuje kvalifikační zkoušky a jmenuje členy zkušební komise,

f) vykonává působnost notářské komory stanovenou tímto zákonem.

§ 33

(1) Prezident

a) zastupuje notářskou komoru navenek a jedná jejím jménem ve všech věcech,

b) řídí jednání kolegia,

c) svolává prezidium nejméně jednou za tři měsíce; svolá prezidium do deseti dnů vždy, požádá-li o to jedna třetina členů prezidia nebo požádá-li o to revizní komise,

d) řídí jednání prezidia,

e) činí rozhodnutí v působnosti prezidia, která nesnesou odkladu; rozhodnutí musí být schválena při nejbližším jednání prezidia,

f) k žádosti notáře uděluje souhlas s jeho nepřítomností v notářském úřadu po dobu delší než jeden měsíc.

(2) Prezidenta zastupuje viceprezident.

§ 34

(1) Revizní komisi tvoří předseda a další dva členové.

(2) Členství v revizní komisi je neslučitelné s členstvím v prezidiu.

(3) Revizní komise

a) kontroluje plnění usnesení kolegia a činnost prezidia; za tím účelem musí být revizní komisi umožněn přístup ke všem dokladům notářské komory,

b) podává kolegiu nejméně jednou za rok zprávu o výsledcích kontrol.

ODDÍL DRUHÝ
NOTÁŘSKÁ KOMORA ČESKÉ REPUBLIKY

§ 35

(1) Zřizuje se Komora se sídlem v Praze.

(2) Komoru tvoří notářské komory.

(3) Komora je právnickou osobou. Její příjmy tvoří příspěvky notářských komor, dary a jiné příjmy. Notářské komory jsou povinny platit příspěvky ve výši stanovené sněmem delegátů (dále jen „sněm“).

§ 36

Komora má tyto orgány:

a) sněm,

b) prezidium Komory,

c) prezidenta Komory,

d) revizní komisi Komory,

e) kárnou komisi.

§ 37

(1) Nejvyšším orgánem Komory je sněm.

(2) Sněm tvoří delegáti a prezidenti.

(3) Sněm

a) z řad delegátů volí a odvolává pět volených členů prezidia Komory,

b) z členů prezidia Komory volí a odvolává prezidenta Komory a viceprezidenta Komory,

c) z řad notářů volí a odvolává členy revizní komise Komory,

d) ze zvolených členů revizní komise Komory volí a odvolává předsedu této komise,

e) z řad notářů volí členy kárné komise,

f) ze zvolených členů kárné komise volí předsedu této komise,

g) projednává a schvaluje zprávy o činnosti ostatních orgánů Komory,

h) schvaluje rozpočet a hospodaření Komory,

i) zřizuje fondy Komory a schvaluje pravidla jejich tvorby a používání,

j) stanoví výši příspěvku notářských komor,

k) přijímá volební řád,

l) přijímá organizační řád Komory a notářských komor,

m) přijímá kancelářský řád, kárný řád a zkušební řád,

n) stanoví postup při vyhlašování a organizaci konkursu podle § 8 odst. 6,

o) schvaluje výši náhrady za ztrátu času spojenou s výkonem funkcí v orgánech Komory,

p) může zrušit nebo změnit usnesení prezidia Komory.

(4) K platnosti předpisu podle odstavce 3 písm. m) a n) je zapotřebí souhlasu ministerstva spravedlnosti České republiky (dále jen „ministerstvo spravedlnosti“).

§ 38

(1) Prezidium Komory je řídícím a výkonným orgánem Komory. Členy prezidia Komory jsou prezident Komory, viceprezident Komory, prezidenti a další volení členové.

(2) Prezidium

a) svolává sněm nejméně jednou za rok; svolá sněm do jednoho měsíce vždy, požádá-li o to alespoň jedna třetina členů sněmu nebo požádají-li o to alespoň dvě notářské komory nebo požádá-li o to revizní komise Komory,

b) organizuje odbornou výchovu notářů a zajišťuje publikační, studijní, dokumentační a informační činnost,

c) vede evidenci notářů, kandidátů a koncipientů v České republice,

d) hospodaří s finančními prostředky Komory a spravuje její majetek,

e) hospodaří s fondy Komory,

f) organizuje notářské zkoušky a jmenuje členy zkušební komise,

g) vykonává působnost Komory stanovenou tímto zákonem, pokud nepřísluší sněmu.

§ 39

(1) Prezident Komory

a) zastupuje Komoru navenek a jedná jejím jménem ve všech věcech,

b) řídí jednání sněmu,

c) svolává prezidium Komory nejméně jednou za tři měsíce; svolá prezidium Komory do 20 dnů vždy, požádá-li o to jedna třetina členů prezidia Komory nebo požádá-li o to revizní komise Komory,

d) řídí jednání prezidia Komory,

e) činí rozhodnutí v působnosti prezidia Komory, která nesnesou odkladu; rozhodnutí musí být schválena při nejbližším jednání prezidia Komory.

(2) Prezidenta Komory zastupuje viceprezident Komory.

§ 40

(1) Revizní komisi Komory tvoří předseda a další čtyři členové.

(2) Členství v revizní komisi Komory je neslučitelné s členstvím v prezidiu Komory.

(3) Revizní komise Komory

a) kontroluje plnění usnesení sněmu a činnost prezidia Komory; za tím účelem musí být revizní komisi Komory umožněn přístup ke všem dokladům Komory,

b) podává sněmu nejméně jednou za rok zprávu o výsledcích kontrol.

§ 41

(1) Kárnou komisi tvoří předseda a další čtyři členové. Členství v kárné komisi je neslučitelné s členstvím v prezidiu Komory.

(2) Podrobnosti o činnosti kárné komise stanoví kárný řád.

ODDÍL TŘETÍ
SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 42

(1) Volby orgánů notářské komory a Komory jsou tajné. Volební období je tříleté.

(2) K volbám lze přistoupit, je-li přítomna nadpoloviční většina oprávněných voličů. Způsob provádění voleb stanoví volební řád, který může též stanovit, ve kterých případech je nutné, aby byl přítomen vyšší počet oprávněných voličů.

(3) Výsledky voleb se oznamují ministerstvu. Notářské komory oznamují výsledky voleb také Komoře a předsedovi krajského soudu.

§ 43

(1) Kolektivní orgány notářské komory a Komory se mohou platně usnášet jen tehdy, je-li přítomna nadpoloviční většina jejich členů. K platnosti usnesení je potřebný souhlas nadpoloviční většiny přítomných členů.

(2) Předpisy uvedené v § 37 odst. 3 písm. l) a m) mohou stanovit, ve kterých případech je k platnosti postupu uvedeného v odstavci 1 zapotřebí přítomnosti nebo souhlasu vyššího počtu členů.

§ 44

(1) Funkce v orgánech notářské komory a Komory jsou čestné, Komora a notářské komory vyplácejí členům svých orgánů za výkon těchto funkcí náhradu za ztrátu času a náhradu hotových výdajů.

(2) Člen orgánu notářské komory a Komory se nesmí podílet na projednávání a rozhodování věcí u tohoto orgánu týkajících se jeho, jeho notářského úřadu nebo osoby jemu blízké.

ČÁST ČTVRTÁ
DOHLED A KÁRNÉ ŘÍZENÍ

§ 45

(1) Ministerstvo vykonává státní dohled na činnost podle § 2.

(2) Komora vykonává dohled na činnost notářských komor a na činnost notáře a na vedení notářských úřadů.

(3) Notářská komora vykonává dohled na činnost notáře a na vedení notářských úřadů ve svém obvodu.

§ 46

Dohled se provádí zejména kontrolou spisů, listin, předmětů úschov a evidenčních pomůcek notáře.

§ 47

Drobné nedostatky v činnosti notáře nebo drobné poklesky v chování orgán vykonávající dohled notáři vytkne.

§ 48

(1) Jestliže notář závažně nebo opětovně porušil povinnost stanovenou tímto zákonem nebo jestliže jeho chováním byla závažně nebo opětovně narušena důstojnost notářského povolání (dále jen „kárné provinění“), může mu být v kárném řízení uloženo některé z těchto kárných opatření:

a) písemné napomenutí,

b) pokuta až do výše 30 000 Kčs,

c) odvolání notáře.

(2) Jestliže se kárného provinění dopustil kandidát jako zástupce notáře podle § 14 nebo 24, může mu být uloženo kárné opatření uvedené v odstavci 1 písm. a) nebo kárné opatření odvolání ze zastupování.

(3) Jestliže bylo uloženo kárné opatření odvolání notáře, nemůže být odvolaný notář po dobu pěti let od odvolání jmenován notářem. Jestliže bylo uloženo kárné opatření odvolání ze zastupování, nemůže být odvolaný kandidát po dobu pěti let od odvolání ustanoven zástupcem nebo být jmenován notářem.

(4) Výnos pokut připadá příslušné notářské komoře.

§ 49

(1) Kárné řízení provádí kárná komise.

(2) Kárné řízení se zahajuje na návrh ministra, prezidenta Komory, prezidenta nebo předsedy krajského soudu (dále jen „navrhovatel“). V návrhu musí být uvedeno, jaké kárné opatření je navrhováno.

(3) Návrh může být podán do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel o kárném provinění dozvěděl, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy ke kárnému provinění došlo.

(4) Notář si může v kárném řízení zvolit obhájce. Obhájcem může být jen notář nebo advokát.

§ 50

(1) Proti rozhodnutí kárné komise o návrhu na uložení kárného opatření podle § 48 odst. 1 písm. a) a b) mohou navrhovatel, notář nebo kandidát podat do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí opravný prostředek.

(2) O opravném prostředku rozhoduje prezidium Komory, které přezkoumávané rozhodnutí potvrdí nebo zruší. Zruší-li prezidium Komory napadené rozhodnutí, je kárná komise vázána právním názorem prezidia Komory.

(3) Proti rozhodnutí kárné komise, o návrhu na odvolání nebo o odvolání notáře podle § 48 odst. 1 písm. c) nebo o odvolání ze zastupování podle § 48 odst. 2, lze podat opravný prostředek k soudu.[3])

§ 51

Nepožádá-li notář, jemuž zdravotní stav trvale neumožňuje řádně vykonávat činnost notáře, o odvolání, navrhne notářská komora, jejímž je členem, nebo ministr kárné komisi, aby rozhodla, že jeho zdravotní stav mu trvale neumožňuje řádně vykonávat činnost notáře. Ustanovení § 49 a § 50 odst. 3 se použijí přiměřeně.

ČÁST PÁTÁ
OBECNÁ USTANOVENÍ O NOTÁŘSKÉ ČINNOSTI A O POSKYTOVÁNÍ PRÁVNÍ POMOCI

§ 52

Notář je v notářské činnosti a při poskytování právní pomoci vázán zákony a dalšími obecně závaznými právními předpisy. Při poskytování právní pomoci je vázán také pokyny klienta.

§ 53

(1) Notář odmítne provedení požadovaných úkonů, jestliže

a) tento úkon odporuje zákonům nebo dalším obecně závazným předpisům,

b) se jedná o úkon v notářské činnosti a notář nebo osoba mu blízká jsou zúčastněni na věci,

c) ve věci již poskytl právní pomoc jinému, jehož zájmy jsou v rozporu se zájmy toho, kdo o právní pomoc žádá.

(2) Notář může odmítnout požadovaný úkon, jestliže žadatel nesloží bez závažného důvodu přiměřenou zálohu na odměnu notáře.

(3) Mimo případy uvedené v odstavcích 1 a 2 nesmí notář odmítnout provedení úkonu v notářské činnosti, pokud zákon nestanoví jinak.

§ 54

(1) Notář může odstoupit od smlouvy o provedení úkonu v notářské činnosti nebo od smlouvy o poskytnutí právní pomoci (dále jen „smlouva“), jestliže

a) došlo k narušení důvěry mezi ním a žadatelem nebo klientem,

b) žadatel nebo klient neposkytuje potřebnou součinnost,

c) žadatel nebo klient nesloží bez vážného důvodu přiměřenou zálohu na odměnu notáře.

(2) Notář odstoupí od smlouvy vždy, zjistí-li dodatečně skutečnosti uvedené v § 53 odst. 1.

(3) Notář je povinen po dobu 15 dnů ode dne, kdy oznámil žadateli nebo klientovi odstoupení od smlouvy, učinit všechny neodkladné úkony, pokud žadatel nebo klient neučinil jiné opatření.

§ 55

(1) Jestliže notář odmítl provedení úkonu podle § 53 nebo jestliže notář odstoupil od smlouvy podle § 54, učiní o tom záznam ve spise, ve kterém uvede důvody odmítnutí nebo odstoupení.

(2) Jestliže o to žadatel nebo klient požádá, sdělí mu notář důvody podle odstavce 1 písemně.

(3) Žadatel nebo klient může podat stížnost na postup podle § 53 nebo 54. Stížnost posuzuje notářská komora.

§ 56

(1) Notář je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, které se mohou dotýkat oprávněných zájmů účastníků. Dále je povinen zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti s poskytováním právní pomoci. Žadatel, klient nebo jiný účastník může notáře povinnosti mlčenlivosti zprostit.

(2) Povinnost mlčenlivosti se vztahuje i na notáře, který byl odvolán.

(3) Povinnost mlčenlivosti podle odstavců 1 a 2 se obdobně vztahuje na pracovníky notáře a pracovníky notářské komory a Komory.

§ 57

Notář odpovídá žadateli, klientovi nebo jinému účastníku za škodu, kterou mu způsobil v souvislosti s výkonem činnosti notáře. Notář odpovídá za škodu způsobenou těmto osobám i tehdy, byla-li způsobena v souvislosti s výkonem činnosti notáře jeho pracovníkem; případná odpovědnost podle pracovněprávních předpisů tím není dotčena.

§ 58

Notářské listiny se sepisují v českém nebo slovenském jazyku. Jestliže se notářská listina, kromě listin o ověření, sepisuje s tím, kdo jazyk, jímž se listina sepisuje, nezná, postupuje se podle § 69.

§ 59

(1) Při sepisování notářských listin nelze používat zkratky, které nejsou všeobecně používány.

(2) Datum sepsání notářské listiny, výše peněžitého plnění a délka lhůt se vypisují též slovy. Spoluvlastnické podíly a číselné označení stran notářské listiny se vypisuje jen slovy.

(3) Účastníci, svědci, důvěrníci a tlumočníci se podepisují na konci notářské listiny před podpisem notáře, který ke svému podpisu připojí úřední razítko notáře.

§ 60

Vyjdou-li najevo chyby v psaní, počtech nebo jiná zřejmá nesprávnost v notářské listině, provede se oprava doložkou pod uzavřený text notářské listiny. V doložce se poukáže na nesprávnost,

vyznačí se správné znění, připojí se datum provedení opravy a doložku podepíší osoby uvedené v § 59 odst. 3. Notář připojí ke svému podpisu úřední razítko notáře.

§ 61

Z listiny sepsané notářem v rámci poskytování právní pomoci musí být patrno, který notář ji sepsal.

ČÁST ŠESTÁ
ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O NOTÁŘSKÉ ČINNOSTI

ODDÍL PRVNÍ
SEPISOVÁNÍ NOTÁŘSKÝCH ZÁPISŮ O PRÁVNÍCH ÚKONECH

§ 62

(1) Notáři sepisují o právních úkonech notářské zápisy.

(2) V notářském zápisu může pokračovat notář, který ho sepsal, nebo jiný notář se sídlem na území České a Slovenské Federativní Republiky. Pokračování v notářském zápisu je součástí notářského zápisu.

§ 63

Notářský zápis musí obsahovat:

a) místo, den, měsíc a rok úkonu,

b) jméno a příjmení notáře a jeho sídlo,

c) jméno, příjmení, bydliště a rodné číslo, není-li, datum narození účastníků a jejich zástupců, svědků, důvěrníků a tlumočníků,

d) prohlášení účastníků, že jsou způsobilí k právním úkonům,

e) údaj, jak byla ověřena totožnost účastníků, svědků, důvěrníků a tlumočníků,

f) obsah úkonu,

g) údaj o tom, že byl zápis po přečtení účastníky schválen,

h) podpisy účastníků nebo jejich zástupců, svědků, důvěrníků a tlumočníků,

i) otisk úředního razítka notáře a jeho podpis.

§ 64

Nezná-li notář účastníky, svědky úkonů, důvěrníky nebo tlumočníky osobně, musí mu být jejich totožnost prokázána platným úředním průkazem nebo potvrzena dvěma svědky totožnosti; nezná-li notář tyto svědky osobně, musí mu být jejich totožnost prokázána platným úředním průkazem.

§ 65

(1) Je-li účastníkem někdo, kdo nemůže číst nebo psát, může notář sepsat notářský zápis pouze za účasti dvou svědků úkonu. Tito svědci musí být přítomni při projevu účastníka o tom, co má být pojato do notářského zápisu a při předčítání notářského zápisu a jeho schválení tím účastníkem, v jehož zájmu byli přítomni.

(2) Postup podle odstavce 1 není třeba, jestliže má tento účastník schopnost seznámit se s obsahem právního úkonu s pomocí přístrojů nebo speciálních pomůcek a je schopen se vlastnoručně podepsat.

§ 66

Svědky totožnosti a svědky úkonu nemohou být osoby, které nejsou plně způsobilé k právním úkonům nebo osoby, které nemohou číst nebo psát. Dále jimi nemohou být osoby blízké účastníkům a osoby, které jsou na věci zúčastněny, a pracovníci notáře, který notářský zápis sepisuje.

§ 67

(1) Je-li účastník hluchý nebo němý, může-li však číst a psát, musí si notářský zápis přečíst a v něm vlastní rukou připsat, že jej četl a že jej schvaluje.

(2) Nemůže-li účastník číst nebo psát, musí být kromě svědků úkonu přibrán jeho důvěrník, který se s ním umí dorozumět. Jeho prostřednictvím notář zjistí, zda účastník zápis schvaluje.

(3) Postup podle odstavce 2 není třeba, jestliže má tento účastník schopnost seznámit se s obsahem právního úkonu s pomocí přístrojů nebo speciálních pomůcek a je schopen vlastnoručně listinu podepsat.

(4) O způsobilosti důvěrníka platí obdobně § 66, může jím však být i osoba účastníku blízká.

§ 68

(1) Je-li k sepsání notářského zápisu nutná přítomnost svědků úkonu, uvede se v závěru notářského zápisu doložka obsahující prohlášení svědků, že byli přítomni po celou dobu projevu vůle účastníka o tom, co má být pojato do zápisu, při předčítání notářského zápisu a jeho schválení účastníkem.

(2) Obdobně musí notářský zápis obsahovat v závěru prohlášení důvěrníka o tom, že sdělil němému nebo hluchému účastníku, který nemůže číst nebo psát, celý obsah notářského zápisu, a že jej účastník schválil.

(3) Jestliže se účastník seznámil s obsahem právního úkonu pomocí přístrojů nebo speciálních pomůcek, je třeba tuto okolnost uvést v notářském zápisu.

(4) V úvodu notářského zápisu je třeba uvést důvod přítomnosti svědků úkonu, popřípadě důvěrníka.

§ 69

(1) Nezná-li účastník nebo svědek úkonu jazyk, v němž se notářský zápis sepisuje, je třeba přítomnosti tlumočníka. Nelze však jako tlumočníka přibrat osobu blízkou účastníkům nebo toho, kdo je ve věci zúčastněn.

(2) Zná-li notář nebo jeho pracovník jazyk, v němž jedná účastník nebo svědek, lze upustit od přítomnosti tlumočníka.

(3) V závěru notářského zápisu je třeba uvést doložku o tom, že účastníku byl obsah notářského zápisu přetlumočen a že s ním účastník projevil souhlas. Byl-li přítomen tlumočník, připojí na notářský zápis svůj podpis a otisk svého úředního razítka.

§ 70

Sepíše-li notář notářským zápisem závěť, listinu o vydědění nebo odvolání těchto úkonů (dále jen „závěť“), oznámí to okresnímu soudu, v jehož obvodu má pořizovatel nebo odvolatel (dále jen „pořizovatel“) bydliště.

§ 71

Notářské zápisy musí být neprodleně po sepsání uloženy v kanceláři notáře pod uzávěrou.

ODDÍL DRUHÝ
OSVĚDČOVÁNÍ PRÁVNĚ VÝZNAMNÝCH SKUTEČNOSTÍ A PROHLÁŠENÍ

§ 72

(1) Notář osvědčuje na žádost skutečnosti a prohlášení, které by mohly být podkladem pro uplatňování práv nebo kterými by mohly být způsobeny právní následky. Notář provádí zejména tato osvědčení:

a) vidimaci,

b) legalizaci,

c) o tom, že byla předložena listina a kdy se tak stalo,

d) o protestech směnek a jiných listin, které je třeba předložit k uplatnění práva,

e) o průběhu valných hromad a schůzí právnických osob (dále jen „valná hromada“),

f) o tom, že je někdo naživu,

g) o jiných skutkových dějích,

h) o prohlášení.

(2) O osvědčení skutečností uvedených v odstavci 1 písm. a) a b) připojí notář ověřovací doložku na předložené listině nebo na listině pevně s ní spojené.

(3) O osvědčení skutečnosti uvedené v odstavci 1 písm. c) připojí notář osvědčovací doložku na předložené listině nebo na listině pevně s ní spojené.

(4) Skutečnosti uvedené v odstavci 1 písm. d) osvědčí notář formou stanovenou zvláštním předpisem.[5])

(5) O osvědčení jiných skutečností a prohlášení, které nejsou uvedeny v odstavcích 2 až 4, sepíše notář notářský zápis, pro který platí přiměřeně ustanovení oddílu prvního této části.

§ 73
Ověřování shody opisu nebo kopie s listinou

(1) Notář provede vidimaci, může-li spolehlivě posoudit obsah listiny. Neovládá-li notář jazyk, v němž je listina pořízena, vyzve žadatele, aby předložil překlad listiny tlumočníkem. Nestane-li se tak, notář úkon odmítne.

(2) Vidimace se vyznačí na ověřeném opisu ve formě ověřovací doložky, v níž je uvedeno

a) zda opis souhlasí doslovně s listinou, z níž byl pořízen a zda tato listina je prvopisem nebo ověřeným opisem a z kolika listů nebo archů se skládá,

b) počet listů nebo archů, které opis obsahuje,

c) zda jde o opis úplný nebo částečný,

d) údaj, zda jsou v předložené listině změny, doplňky, vsuvky nebo škrty, které by mohly zeslabit její věrohodnost,

e) údaj, zda byly na opisu provedeny opravy neshod s předloženou listinou,

f) místo a datum vystavení,

g) podpis ověřujícího a otisk úředního razítka notáře.

(3) Notář vidimací neověřuje pravdivost skutečností uváděných v listině.

§ 74
Ověřování pravosti podpisu

(1) Legalizací notář ověřuje, že určitá osoba v jeho přítomnosti listinu vlastnoručně podepsala nebo podpis na listině se již nacházející před ním uznala za vlastní. Pro zjištění totožnosti této osoby platí § 64.

(2) Legalizace se vyznačí na listině formou ověřovací doložky, která obsahuje:

a) běžné číslo ověřovací knihy,

b) jméno, příjmení, bydliště, popřípadě místo pobytu, rodné číslo, není-li, nebo nelze-li je zjistit, datum narození žadatele,

c) údaj, jak byla zjištěna totožnost žadatele,

d) konstatování, že uvedená osoba listinu vlastnoručně před notářem podepsala nebo že uznala podpis na listině za vlastní,

e) místo a den ověření,

f) podpis ověřujícího a otisk úředního razítka notáře.

(3) Notář provedením legalizace neodpovídá za obsah listiny.

(4) Neovládá-li notář jazyk, v němž je listina pořízena, vyzve žadatele, aby předložil překlad listiny tlumočníkem. Nestane-li se tak, notář úkon odmítne.

§ 75
Osvědčení o předložení listiny

Osvědčení o tom, že notáři byla předložena listina a kdy se tak stalo, vyhotoví notář na předložené listině ve formě osvědčovací doložky, která obsahuje údaj o dni, měsíci a roku a případně i o hodině, kdy byla tato listina notáři předložena.

§ 76
Protesty směnek a jiných listin

Sepisování protestních listin se řídí ustanoveními zvláštního předpisu.[5])

§ 77
Osvědčení o průběhu valných hromad a schůzí právnických osob

(1) Notář osvědčí průběh valných hromad v notářském zápisu, v němž uvede místo a dobu konání valné hromady, zaznamená přijatá usnesení a z průběhu valné hromady vše, co je důležité pro posouzení řádného postupu jednání.

(2) Notář může vyzvat předsedu valné hromady a nejvýše další dvě zúčastněné osoby, aby notářský zápis podepsali. Totožnost účastníků valné hromady nemusí být zjišťována.

§ 78
Osvědčení o tom, že je někdo naživu

Osvědčení o tom, že je někdo naživu, provede notář jen tehdy, jestliže je mu tato osoba osobně známa nebo zjistí-li se její totožnost způsobem uvedeným v § 64. Notářský zápis o osvědčení musí též obsahovat:

a) údaj, že notář osobu, jíž se osvědčení týká, osobně viděl,

b) den, měsíc, rok a hodinu, kdy se tak stalo.

§ 79
Osvědčení jiných skutkových dějů

(1) Notář osvědčuje i jiné skutkové děje, například průběh slosování nebo předložení movitých věcí, jestliže s nimi mohou být spojeny právní následky a jestliže se skutkový děj udál v přítomnosti notáře.

(2) O osvědčení notář sepíše notářský zápis, který musí též obsahovat:

a) místo a dobu děje,

b) popis děje.

§ 80
Osvědčení o prohlášení

(1) Notář osvědčuje prohlášení osob, mají-li s ním být spojeny právní účinky.

(2) Jestliže osoba, která prohlášení činí, žádá, aby s ním byla seznámena jiná osoba, uvede to notář v notářském zápisu. Pak s notářským zápisem jinou osobu seznámí a tuto skutečnost uvede v pokračování notářského zápisu. Odpověď jiné osoby v tomto notářském zápisu uvede jen tehdy, jestliže tato osoba s tím souhlasí a je ochotna notářský zápis podepsat.

(3) Jestliže se notáři nepodaří osobně seznámit jinou osobu s notářským zápisem o prohlášení podle odstavce 2, zašle této osobě stejnopis notářského zápisu, pokud o to osoba, která prohlášení učinila, požádala.

ODDÍL TŘETÍ
ÚSCHOVY

§ 81

Notáři přijímají do úschovy

a) závěti, cenné papíry a jiné listiny,

b) peníze a listiny za účelem jejich vydání dalším osobám.

Úschova závětí, cenných papírů a jiných listin

§ 82

(1) O přijetí listiny do úschovy, jejímž účelem není vydání dalším osobám nebo úřadům, sepíše notář protokol, který musí obsahovat:

a) místo a dobu převzetí listiny,

b) jméno, příjmení a bydliště žadatele,

c) údaj, o jakou listinu se jedná,

d) údaj o tom, že listina byla notářem převzata a přijata do úschovy.

(2) Dojde-li listina se žádostí o její přijetí do úschovy poštou a obsahuje-li žádost nebo listina sama potřebné údaje, notář o jejím přijetí do úschovy sepíše protokol podle odstavce 1 a jeho stejnopis zašle žadateli. Neobsahuje-li žádost potřebné údaje, vyzve notář žadatele, aby tyto údaje ve stanovené lhůtě notáři sdělil s upozorněním, že pokud tak neučiní, bude mu listina vrácena.

§ 83

(1) Protokol o přijetí závěti do úschovy musí kromě náležitostí uvedených v § 82 odst. 1 obsahovat:

a) jméno a příjmení pořizovatele, popřípadě jeho dřívější příjmení, bydliště a rodné číslo, není-li nebo nelze-li je zjistit, datum narození,

b) údaj o poučení o formách a obsahových náležitostech závěti.

(2) Odevzdá-li závěť zmocněnec pořizovatele, vydá se vyhotovení protokolu zmocněnci a další vyhotovení se zašle pořizovateli.

(3) Dojde-li závěť poštou se žádostí o její přijetí do úschovy nebo dojde-li bez žádosti, postupuje notář podle § 82 odst. 2.

(4) Úschovu závěti oznámí notář neprodleně soudu, v jehož obvodu má pořizovatel bydliště.

§ 84

(1) Notář může listinu vydat jen žadateli; jde-li o závěť, lze ji vydat jen pořizovateli. Tyto listiny vydá i tomu, kdo se vykáže zvláštní plnou mocí opravňující jej k převzetí listiny z notářské úschovy; podpis žadatele nebo pořizovatele musí být úředně ověřen. Plná moc pak tvoří přílohu protokolu o vydání.

(2) O vydání listiny sepíše notář protokol, který musí obsahovat:

a) místo a dobu vydání listiny,

b) jméno, příjmení a bydliště toho, komu se listina vydává, a údaj o zjištění jeho totožnosti,

c) údaj, o jakou listinu se jedná,

d) údaj o tom, že listina byla příjemcem převzata.

(3) Notář vydá příjemci vyhotovení protokolu. Jestliže se závěť vydává zmocněnci, zašle notář další vyhotovení protokolu pořizovateli.

Úschova peněz a listin za účelem jejich vydání

§ 85

(1) Notář přijme do úschovy peníze, jestliže mu je předá žadatel v souvislosti s jeho činností podle § 2 a 3 za účelem vydání další osobě.

(2) Notář může uložit peníze po dobu úschovy u peněžního ústavu na zvláštní běžný účet znějící na jeho jméno s označením „úschova u notáře“. Nebyly-li peníze takto uloženy, notář je uloží v bezpečnostní schránce u peněžního ústavu nebo v bezpečnostní schránce ve své kanceláři.

§ 86

(1) O přijetí peněz sepíše notář protokol, který musí obsahovat:

a) místo a dobu převzetí peněz do úschovy,

b) jméno, příjmení a bydliště žadatele,

c) přesný údaj o výši peněžní částky a měnové jednotce,

d) údaj, že peníze byly od žadatele převzaty a přijaty do úschovy,

e) prohlášení žadatele, komu mají být peníze vydány.

(2) Notář vydá žadateli vyhotovení protokolu.

§ 87

Notář vydá peníze tomu, komu mají být vydány, nejpozději do 15 dnů ode dne jejich přijetí do úschovy, nestanovil-li žadatel jinou lhůtu. Nepodaří-li se mu peníze ve lhůtě vydat, vrátí je žadateli.

§ 88

(1) Jestliže notář vydá peníze osobě označené žadatelem osobně, sepíše o jejich vydání protokol, který musí obsahovat:

a) místo a dobu vydání,

b) jméno a příjmení příjemce a údaj o zjištění jeho totožnosti,

c) údaj, že příjemce peníze převzal.

(2) Vydává-li notář peníze zástupci, platí přiměřeně § 84 odst. 1.

(3) O vydání peněz vyrozumí notář žadatele.

§ 89

Notář přijme do úschovy listiny, jestliže mu je předá žadatel za účelem vydání další osobě. V tomto případě postupuje přiměřeně podle § 85 až 88.

ODDÍL ČTVRTÝ
VYDÁVÁNÍ STEJNOPISŮ, OPISŮ, VÝPISŮ A POTVRZENÍ

§ 90

Z notářských zápisů se vydávají stejnopisy nebo prosté opisy. Z notářských zápisů o závětech lze vydat pouze prosté opisy.

§ 91

(1) Stejnopisy notářských zápisů se vydávají účastníkům právních úkonů, jichž se notářský zápis týká, není-li v notářském zápisu stanoveno jinak. Někomu jinému mohou být také vydány, jestliže všichni účastníci s tím souhlasí. Stejnopisy notářských zápisů o osvědčení se však vydávají všem osobám, které prokáží právní zájem na vydání.

(2) Prosté opisy notářských zápisů lze vydat osobám, kterým lze vydat stejnopisy. Jiným osobám lze prosté opisy vydat jen se souhlasem osob, kterým lze vydat stejnopisy.

(3) Prosté opisy notářských zápisů o závětech lze vydat jen pořizovateli nebo jeho zmocněnci, který se vykáže plnou mocí s úředně ověřeným podpisem.

§ 92

(1) Stejnopis notářského zápisu musí doslovně souhlasit s notářským zápisem. Obsahuje také opisy plných mocí a ostatních příloh notářského zápisu.

(2) Doložka o ověření stejnopisu notářského zápisu obsahuje údaje o tom, že se stejnopis shoduje doslovně s notářským zápisem, komu je stejnopis určen a kdy byl stejnopis vyhotoven. Notář doložku podepíše a připojí otisk úředního razítka notáře.

§ 93

(1) Z notářského zápisu lze vydat výpis. Výpis z notářského zápisu se může týkat i jen některých samostatných právních jednání nebo jen některých skutečností uvedených v notářském zápisu. Při vydávání výpisů se použije přiměřeně postup týkající se vydávání stejnopisů.

(2) Výpis podle odstavce 1 nesmí zpochybnit obsah notářského zápisu, z něhož byl vydán.

§ 94

(1) Notář může vydat potvrzení o skutečnostech známých z jeho spisů. Potvrzení se vydává účastníkům a dále osobám, které ho potřebují k uplatnění nebo hájení svých práv, pokud s tím účastníci projeví souhlas.

(2) Potvrzení vyjadřuje stručně a výstižně skutečnosti, které se potvrzují, údaj o tom, komu a k jakému účelu bylo vydáno, datum vyhotovení, otisk úředního razítka notáře a podpis notáře.

ČÁST SEDMÁ
MANIPULACE SE SPISY A NOTÁŘSKÝMI ZÁPISY A JEJICH ÚSCHOVA

§ 95

(1) Účastníci, jejich zástupci a právní nástupci mohou nahlížet do spisů a činit si z nich výpisy a opisy.

(2) Někdo jiný než osoba uvedená v odstavci 1 může nahlížet do spisů a činit si z nich výpisy a opisy, jsou-li pro to vážné důvody a oprávněné zájmy účastníků tím nemohou být dotčeny.

(3) Do spisů týkajících se činnosti podle § 3 odst. 1 může nahlížet jen klient, a jiné osoby jen s jeho souhlasem.

(4) Osoby uvedené v odstavcích 1 až 3 nahlížejí do spisů v kanceláři notáře a pod jeho dohledem nebo pod dohledem jím pověřeného pracovníka. O nahlédnutí se ve spise učiní záznam.

§ 96

Notář zapůjčí své spisy týkající se notářské činnosti na základě písemné žádosti ministerstvu, Komoře, příslušné notářské komoře, soudům, orgánům činným v trestním řízení, finančním orgánům a znalcům ustanoveným v řízení před státním orgánem, pokud nemohou podat znalecký posudek bez znalosti spisu. Spisy týkající se činnosti podle § 3 odst. 1 zapůjčí jen se souhlasem klienta.

§ 97

(1) Notář rekonstruuje na návrh účastníků spisy, které byly zcela nebo zčásti zničeny nebo se ztratily. Notář může provést rekonstrukci i bez návrhu.

(2) Notář pořídí ověřené opisy písemností, které si zapůjčí od účastníků, jejich právních zástupců nebo právních nástupců účastníků, od soudu, katastrálního úřadu či od jiného orgánu, od jiného notáře či od znalce. Na opisech uvede doložku o tom, že písemnost nastupuje místo zničené nebo ztracené listiny.

(3) Notář může rovněž provést potřebné šetření o obsahu listiny, zejména vyslechne účastníky, popřípadě jejich právní nástupce. O výsledku šetření sepíše protokol, v němž uvede všechny okolnosti, které zjistil při svém šetření, a zachytí obsah sdělení účastníků nebo jejich právních nástupců.

§ 98

Notář ukládá spisy skončených věcí odděleně podle jejich jednotlivých druhů ve své kanceláři.

§ 99

O nahlížení do notářských zápisů platí obdobně úprava § 95, není-li stanoveno jinak.

§ 100

Do notářského zápisu o závěti za života pořizovatele má právo nahlížet pouze pořizovatel.

§ 101

(1) Notář zapůjčí notářský zápis jen soudu, ministerstvu, Komoře, příslušné notářské komoře na jejich žádost. Notářský zápis o závěti však nesmí být za života pořizovatele zapůjčen nikomu.

(2) Notář založí namísto zapůjčeného notářského zápisu jeho ověřený opis s připojením žádosti, na jejímž základě byl notářský zápis vydán.

(3) Je-li prvopis notářského zápisu zapůjčen podle odstavce 1, může notář vydávat stejnopisy, z ověřeného opisu založeného podle odstavce 2. To neplatí, jestliže soud, ministerstvo, Komora nebo příslušná notářská komora toto vydávání pozastavily.

§ 102

Notář ukládá notářské zápisy pod uzávěrou v kovové skříni odděleně od spisů.

§ 103

(1) Notář, který byl jmenován do uvolněného notářského úřadu, převezme do úschovy notářské zápisy, spisy, předměty úschov a evidenční pomůcky notáře, který zemřel nebo který byl odvolán.

(2) Úřední razítka notáře, který zemřel nebo byl odvolán, převezme příslušná notářská komora.

§ 104

(1) Je-li uvolněný notářský úřad zrušen podle § 8, převezme do úschovy věci uvedené v § 103 odst. 1 notář, kterého určí příslušná notářská komora.

(2) O převzetí úředních razítek platí § 103 odst. 2.

§ 105

Notář, který převzal do úschovy notářské zápisy a spisy podle § 103 a 104, vydává z nich stejnopisy, opisy, výpisy a potvrzení. O nahlížení a zapůjčení těchto notářských zápisů a spisů platí § 95 a následující.

ČÁST OSMÁ
ODMĚNA NOTÁŘE

§ 106

Za činnost podle § 2 a podle § 3 odst. 1 a 2 náleží notáři odměna a náhrada hotových výdajů.

§ 107

Podrobnosti o výši a způsobu určení odměny a hotových výdajů stanoví ministerstvo obecně závazným právním předpisem.

§ 108

Odměnu notáře platí ten, kdo žádá o provedení notářského úkonu. Je-li plátců více, platí odměnu společně a nerozdílně.

§ 109

Notář má právo vyžadovat složení přiměřené zálohy na odměnu a na náhradu hotových výdajů.

ČÁST DEVÁTÁ
PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 110

(1) Státní notáři, kteří byli ke dni účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru k příslušnému krajskému soudu, se stávají tímto dnem, pokud s tím souhlasí, notáři podle tohoto zákona v obvodu okresního soudu, v jehož obvodu ke dni účinnosti tohoto zákona byli ve funkci státního notáře.

(2) Ministr zřídí ke dni účinnosti tohoto zákona v obvodu každého okresního soudu notářské úřady v počtu odpovídajícím počtu notářů podle odstavce 1.

§ 111

(1) Do doby ustanovení orgánů notářských komor vykonávají jejich funkce krajské soudy. Do doby ustanovení Komory vykonává její funkce ministerstvo.

(2) Krajské soudy svolají nejpozději do 30 dnů ode dne účinnosti tohoto zákona ustavující zasedání kolegií notářských komor, které zvolí orgány notářských komor a delegáty sněmu. Ministerstvo svolá nejpozději do 90 dnů ode dne účinnosti tohoto zákona ustavující zasedání sněmu, které zvolí orgány Komory.

§ 112

(1) Ministr na návrh Komory může po dobu dvou let ode dne účinnosti tohoto zákona zcela započítat do notářské praxe podle § 7 odst. 2 jinou právní praxi.

(2) Notářská komora může po dobu dvou let ode dne účinnosti tohoto zákona započítat do doby podle § 26 odst. 2 dobu výkonu jiné obdobné činnosti.

§ 113

Stejnopisy, opisy a výpisy z notářských zápisů sepsaných státním notářstvím a potvrzení ze spisů vedených v nerozhodovací činnosti státního notářství, které jsou uloženy u okresního soudu, vydává notář se sídlem v sídle tohoto okresního soudu, který byl pro příslušný kalendářní rok určen notářskou komorou.

§ 114

Předseda okresního soudu rozdělí stejnoměrně mezi notáře v obvodu okresního soudu závěti, které byly uloženy do úschovy státního notářství. O úschově závěti vyrozumí pořizovatele na jeho žádost. Notář postupuje podle § 84.

§ 115

(1) Zákon České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky, ve znění pozdějších předpisů, se mění takto:

V § 11 odst. 1 se vypouštějí slova „a notářství“.

(2) Zákon České národní rady č. 68/1990 Sb., o užívání státního znaku a státní vlajky České republiky, se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 odst. 1 písm. e) se vypouštějí slova „státní notářství“.
2. V § 1 odst. 2 zní:

„(2) Státního znaku České republiky je oprávněn užívat notář.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

§ 116

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

PŘEHLED ZÁKONA O NOTÁŘÍCH A JEJICH ČINNOSTI (NOTÁŘSKÝ ŘÁD)

ČÁST PRVNÍ		
ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ		§ 1-6
ČÁST DRUHÁ		
NOTÁŘ		
ODDÍL PRVNÍ	Notář a notářský úřad	§ 7-13
ODDÍL DRUHÝ	Zástupce a náhradník notáře	§ 14-16
ODDÍL TŘETÍ	Pracovníci notáře	§ 17-28
	Notářský koncipient	§ 17-20
	Notářský kandidát	§ 21-26
	Ustanovení společná	§ 27 - 28
ČÁST TŘETÍ		
NOTÁŘSKÁ SAMOSPRÁVA		
ODDÍL PRVNÍ	Notářská komora	§ 29-34
ODDÍL DRUHÝ	Notářská komora České republiky	§ 35-41
ODDÍL TŘETÍ	Společná ustanovení	§ 42-44
ČÁST ČTVRTÁ		
DOHLED A KÁRNÉ ŘÍZENÍ		§ 45-51
ČÁST PÁTÁ		
OBECNÁ USTANOVENÍ O NOTÁŘSKÉ ČINNOSTI A O POSKYTOVÁNÍ PRÁVNÍ POMOCI		§ 52-61
ČÁST ŠESTÁ		
ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O NOTÁŘSKÉ ČINNOSTI		
ODDÍL PRVNÍ	Sepisování notářských zápisů o právních úkonech	§ 62-71
ODDÍL DRUHÝ	Osvědčování právně významných skutečností a prohlášení	§ 72-80
ODDÍL TŘETÍ	Úschovy	§ 81-89
ODDÍL ČTVRTÝ	Vydávání stejnopisů, opisů, výpisů a potvrzení	§ 90-94
ČÁST SEDMÁ		
MANIPULACE SE SPISY A NOTÁŘSKÝMI ZÁPISY A JEJICH ÚSCHOVA		§ 95 - 105
ČÁST OSMÁ		
ODMĚNA NOTÁŘE		§ 106 - 109
ČÁST DEVÁTÁ		
PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ		§ 110-116

1) § 38 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

2) Např. občanský soudní řád.

3) § 250l a násl. občanského soudního řádu.

4) Zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.
Nařízení vlády ČSFR č. 121/1990 Sb., o pracovněprávních vztazích při soukromém podnikání občanů, ve znění pozdějších předpisů.

5) Zákon č. 191/1950 Sb., zákon směnečný a šekový.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.